

[Framsida](#) □ [Beslut](#) □ [Årsboksbeslut](#) □ [2022](#) □ [HFD:2022:9](#)

HFD:2022:9

Utlänningsärende – Uppehållstillstånd på grund av familjeband – Familjemedlem – Icke-legaliserad vigselattest – Anteckning i befolkningsdatasystemet – Äktenskapslagen – Fullmaktsäktenskap – Äktenskapets giltighet – Särskilda skäl

Årsboksnummer: HFD:2022:9
Givet: 14.1.2022
Liggarnummer: H38
Diarienummer: 1871/2020
ECLI:
ECLI:FI:HFD:2022:9

De pakistanska medborgarna A, som ansökte om uppehållstillstånd på grund av familjeband, och anknytningspersonen B, hade ingått äktenskap per telefon år 2013 så att A var i Pakistan och B i Finland. Under vigselceremonin var två av A och B befullmäktigade vittnen närvarande.

Ingen legaliserad vigselattest hade uppvisats över äktenskapet och äktenskapet var inte infört i Finlands befolkningsdataregister. Enligt utredningen i ärendet hade ändringssökandena inte på grund av skäl som var oberoende av dem kunnat få sin vigselattest legaliserad på det sätt som Migrationsverket förutsatte. Under dessa omständigheter hade ändringssökandenas rätt till familjeåterförening begränsats mer än vad som är nödvändigt enligt 5 § i utlänningslagen. Med ytterligare beaktande av att myndigheten inte hade framfört någon misstanke om att vigselattesten var förfalskad eller annars felaktig, hade ansökan om uppehållstillstånd inte kunnat avslås enbart på den grunden att dokumentet inte var legaliserat. Under dessa omständigheter saknade det även betydelse för bedömningen av ärendet att äktenskapet inte hade införts i befolkningsdatasystemet.

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade att makarna hade band till det land där äktenskapet ingåtts, där så kallade fullmaktsäktenskap är lagliga. Äktenskapet skulle enligt principen favor matrimonii preliminärt anses giltigt även i Finland.

I ärendet skulle ännu bedömas om det fanns särskilda skäl att anse äktenskapet giltigt i Finland. Anknytningspersonen vistades inte i Finland som flykting. I ärendet skulle bedömas om det hade framförts andra särskilda skäl som sakenlig grund att ingå äktenskapet på ett avvikande sätt. Högsta förvaltningsdomstolen bedömde att den motivering som B framfört om att kutymen var allmän inte kunde anses utgöra särskilda skäl enligt äktenskapslagen.

I bedömningen av om det i ärendet fanns särskilda skäl skulle man ännu fästa uppmärksamhet vid makarnas band till den stat där äktenskapet hade ingåtts samt faktorer som tydde på familjelivets varaktighet. Efter att ha bedömt den utredning som lämnats om makarnas samliv och andra frågor som hänför sig till bedömningen av äktenskapets varaktighet ansåg högsta förvaltningsdomstolen att makarna visat att deras syfte varit att börja leva familjeliv som gifta makar. I ärendet hade inte framkommit sådant som antydde att äktenskapet hade ingåtts på ett avvikande sätt i något annat syfte än för att leva familjeliv.

Äktenskapet skulle anses giltigt i Finland när man avgjorde om sökanden var anknytningspersonens familjemedlem enligt 37 § 1 i utlänningslagen. Ärendet återförsändes till Migrationsverket för ny behandling.

Utlänningslagen 5 § och 37 § 1 mom.

Äktenskapslagen 115 § 1 mom., 116 § och 117 § 2 mom.

Ärendet har avgjorts av justitieråden Anne E. Niemi, Petri Helander, Juha Lavapuro, Kristina Björkvall och Outi Siimes. Föredragande Anna Heikkilä.